

י'נכסתי בנדול לבלוטספרה: אילנה שקולניק

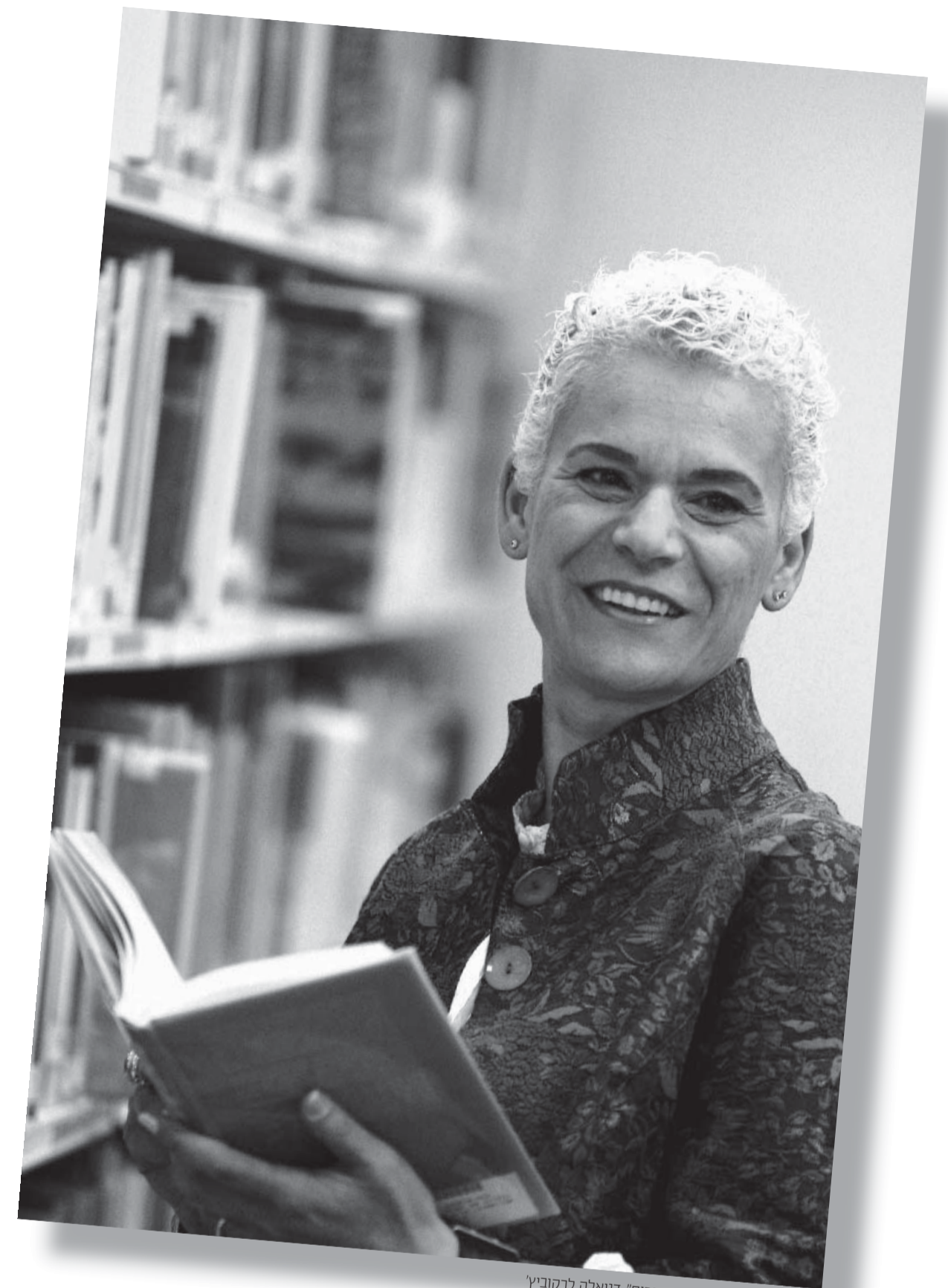
זוכרים את הספרנית המיובשת, שהתייחסה אליכם כאל מטרד? ■ תשכחו מזה ■ הספרניות של היום, מידעניות בשבילכם, הפכו לבלודזריות של שיווק ■ דניאלה לבקוביץ' מרמלה מתייחסת לספרייה כאל עסק ■ לאלנה שקולניק מראשון יש בלוג שוקק חיים ■ וסיגל לוי מרחובות רוצה להפוך את הספרייה לכיכר העיר החדשה ■ השבוע הן נפגשו בכנס הספרניות השנתי

תמיד כשהחלפתי ספרים, הספרנית הייתה לוי קחת את הספר שבחרתי ונותנת לי ספר לגיל שלי. זה הכעיס אותי. ספרייה הייתה מקום שאליו שלחו את הילדים כעונש. זאת הסיבה שכאן אנחנו יוצרים אווירה שהיא קודם כל כפיית. יש כאן עיתונים יומיים לקריאה חו' פשוט, מאגרי מידע ממוחשבים, ספרי קריאה מעורכנים ופעילות תרבותית ענפה, שפונה לבני שלוש עד 80. העיקר שהיה מעניין."

הפרויקט של דניאלה

"ספרים זה כל מה שיש לי ואני אעשה הכל כדי שיקראו אותם", אומרת לבקוביץ'. כשהיא אומרת 'הכל', היא מתכוונת לכל דרך יצירתית שתכניס עוד קצת מווננים לקופת הספרייה. "אני לא בוחלת בשום אמצעי להכנסת כסף לקופה, כסף זה לא מילה גסה אצלנו להיפך". עוד לפני שחוק הספריות החדש נכנס לתור קפו, מצאה לבקוביץ' דרכים משלה. למשל, שעת סיפור הופעה מספרי סיפורים, חררי אינטרנט, מכונות קפה ושתיה קרה, שירי תי צילום, מופעים אחת לחודש ושירותי פקס. בחררי העיון יש אינטרנט לשימוש בחינם או בתשלום ששישה שקלים לשעה, ובהם ניתן לשחק ולצ'טט מול 15 עמדות מחשב. לב' קוביץ' אף משכירה חדרים לחוגי ספורט ואת אולם האודיטוריום לפעילויות שונות ולהשי תלמויות עובדים של חברות גדולות. "תפיסת העולם שלי היא שספרייה היא הרבה יותר מס' פרים, ועליה להיות חלק בלתי נפרד מהקהילה. הספרייה צריכה להיות רב גונית ועכשווית, אחרת היא לא תשרוד."

"במהלך לימודי התואר השני במינהל עס' קים, הבנתי שההתייחסות שלי לספרייה כאל עסק לכל דבר, עם דוחות של מאזן רווח והפסד וניהול כוח אדם, היא נכונה. זאת הדרך". לבקוביץ', 52, גרושה טרייה, גולדה וגרלה ברמלה. היא סיימה לימודי ספרנות, השלימה תואר בחינוך ובמשך שש שנים הקימה וניהלה את הספרייה בחטיבת הביניים בני ווה יהונתן, "שם לימדתי את הילדים להיות מש' תמישים עצמאיים", היא

'ספרייה היא הרבה יותר מספרים'. דניאלה לבקוביץ'

זדה בלב הסמיפור

שולה פרומר, יפה נבו // צילומים: אבי מועלם

כמה בראשון-לציון?

- 3 כותרים (ספריות-על) במזרח, במרכז ובמערב העיר
- 6 ספריות רב שכונתיות
- 27,686 הוא מספר המנויים הכולל בכל הספריות
- 306,600 כותרים מודפסים
- 309 תקליטורי מידע וספרים אינטראקטיביים
- 8,950 תקליטורי מוסיקה
- 399 משחקי פלייסטיישן

אילנה שקולניק: "פעם עסקנו בחומר מודפס, ספרים, כתבי עת וכדומה. לא היה קמלוג ממוחשב, לא מאגרי מידע, כמוכן לא אינטרנט. עבדנו עם כרטיסיות, כחתכים שונים. הכל עבודת ידי"

שהיה כשהייתי ילדה, ולעודד קריאת ספרים בדרך אחרת. בחודש יוני אני יוצאת לגרמניה, לייצג את מדינת ישראל בכנס בנושא 'פעילות בספריות למען מיעוטים בקהילה'. שם אוכל לספר לכולם על ההצלחה שלנו ברמלה."

הבלוג של אילנה

אם פעם סבל מקצוע הספרנית מתרמית קצת מיובשת, הרי שאילנה שקולניק מייצגת את תדמיתן החדשה של הספרניות העבריות, שהן, בעצם, מידעניות. שקולניק היא תב' ׀׀׀

13 ספרים וליצור מיצג על פי תפיסת עולמם. ספרים בעברית תורגמו לערבית ולהיפך ובה' משך יחד עם במאית ומעצבת תלבושות, שיצ' רה את דמויות הספרים על גבי כובעי קסוקט, נוצר מחוה מרהיב של 2,400 ילדים מחופשים לדמויות שבספרים. "כשראיתי אותם נכנסים לאצטריון פרצתי בבכי מעוצמת ההפקה", היא אומרת בהתרגנות. לביצוע ההפקה גייסה את בנק לאומי בעיה את הקניון, את חברת עלית ועוד. הפרויקט הפך למסורת ונלווה אליו הפני' נג של ארבעה ימים בהיכל התרבות בעיר. "יש לי חלומות ואני מאמינה שחלומות מת' גשמים", היא מצהירה, "החלום שלי הוא להח' יור את החיבור בין ערבים ליהודים, אותו חיבור

קות מקוריות על פי סיפורי ילדים. היהודים נפגשו אחת לשבוע, יצרו תפאורה, עשו חו' רות, ארוחות, כל אחת הביאה את הסירים שלה. מעבר לרצון להנחיל את תרבות הקריאה ולפ' תח את כישורנות הילדים, החיבור בין האוכ' לוסיות היה מרגש. התום והטוהר של הילדים מפיל את כל החומות. למשל, בהצגה 'מיץ פטל', הילד היהודי אמר, 'אל תפחה, אנחנו לא מחב' לים, והילד הערבי אמר, 'תצא החוצה, אנחנו לא משטרה וחיללים'". יוזמה נוספת של לבקוביץ', שהועלתה לכל הארץ על ידי משרד החינוך, הייתה 'מצעד הס' פרים בגני הילדים'. גנים יהודיים וערביים, יחד עם ההורים, נדרשו לבחור ספר מתוך רשימה של

אומרת, "ילד מרפם זה מפחיה, מספרניות שמתייחסות מטרה, לימדתי אותם את טלוג הנהוגה בארץ וב' בין לבין הספיקה לב' קים ספרייה בכלא איילון, 2007, בפס הספרייה המצטיינת, וגם לערוך מיום לפעילות ערבית יהודית משותפת. במסגרת המיום, הציעה לחבר גן ערבי וגן יהודי וליצור יחדיו הצגה לפי סיפור ילדים. "יחד עם בלהה מס'אשרוב, במאית תיאטרון ילדים, בחרנו גנים בשכונת ג'ואריש וגנים יהודיים ברמלה ובשיתוף ההורים יצרנו הפ'

דניאלה לבקוביץ', הספרנית ומנה' לת הספרייה ברמלה, יש שיער קוצץ בצבע בלונה, היא לבושה כבגרי מע' צבים, צחוקה מתגלגל, והיא ממש לא נראית כמו הסטריאוטיפ של הספרי' נית המבוגרת עם המשקפיים, חמורת הסבר, שהכרנו בילדותנו. גם ספריית 'בלפר' בר' מלה לא נראית כמו הספריות האפרוריות של פעם. האכסדרה מוארת ומודרנית וכל עמוד צבוע בצבע אחר. "ספרייה לא צריכה להיראות כמו קופת חולים. ספרייה צריכה להיות חמה, נעימה ומומינה ולשרר לילדים ולמבוגרים את התחושה שרוצים אותם", היא אומרת בחיוך, "זה משהו שהבאתי מהילדות.

דניאלה לבקוביץ': "ספרים זה כל מה שיש לי ואני אעשה הכל כדי שיקראו אותם. אני לא בוחלת בשום אמצעי להכנסת כסף לקופה, כסף זה לא מילה גסה אצלנו, להיפך"

כמה ברמלה?

- 1 ספרייה מרכזית ועוד ספריות קטנות בבתי הספר
- 5,600 מנויים מעילים
- 160 אלף ספרים להחלפה
- 120 ספרים חדשים מתקבלים לספרייה מדי שבוע
- 7 שפות מציעים הספרים בספריית רמלה: עברית, ערבית, צרפתית, אנגלית, רוסית, ספרדית ואמהרית

